

Stockholm.....

02 Arbetsenhet*

RK-A2

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

UD

11002

03 Upprättat(d) av*

telefon*

Krinsp Tommy Andersson -7924

09 Brotts med vilket uppgiften hör samman*

Mordet på statsminister Olof Palme

04 Fortsättningsblad | Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

05

06

Utskriftsdatum

X Förhörprot

Promemoria

1989-01-23

10 | sak

P hörd

omn UD10406-F
UD 10734-1
KE 10872

Protokoll fört vid förhör med sjukpensionären ULF Göran Frederik Håkansson, f. 410922-4354, med bostadsadress c/o Andrea-sson, Fredrica Bremers gata 34, n.b, 126 63 Hägersten, tfn 08-46 77 31(hemligt) och med postadressen Poste Restante, Stockholm 4, 102 60 Stockholm.

Förhöret hållet i därför avsett rum inom RK-A2:s lokaler på polishuset i Stockholm, med början klockan 10.50, måndagen den 23 januari 1989.

Förhørsledare: Tommy Andersson, utan tillgång till förhörsvittne.

Håkansson underrättades om att han skall höras upplysningsvis i utredningen om mordet på statsminister Olof Palme, enär det framkommit uppgifter som gör gällande att han under viss tidsperiod bott hemma hos den för mordet misstänkte och häktade man som i massmedia kallas 41-åringen.

Inledningsvis uppgav Håkansson, då han tillfrågades därom, att han suttit i fängelse vid ett tiotal tillfällen samt att han brukat narkotika till och från sedan 73/74 någon gång. Håkansson uppbär för närvarande sjukpension och arbetar således ej.

Ulf Håkansson har genom de olika medierna förstått att 41-åringen är identisk med Christer Pettersson som bor på KungHans väg 34 i Rotebro.

Ulf Håkansson och Christer Pettersson lärde känna varandra 1985 då de under en tid samtidigt var intagna på Tillberga kriminalvårdsanstalt. Håkansson som kom dit först, kände till att Christer skulle anlända, då deras gemensamme bekant Leif Axmyr, brevledes låtit meddela Håkansson om detta och också skrivit att Pettersson kunde hjälpa

pom
UD 10405pom
UD 10410
UD 10407-2
UD 10405-#
KE 10872-1

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Lopande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05 Förhörsprot

06 Promemoria

Utskriftsdatum

10 sak

- 2 -

Håkansson med dennes styrketräning.

Håkansson och Pettersson, som båda kom att vara inhysta i C-paviljongen om än på olika avdelningar, trivdes tillsammans och umgicks mycket på fritiden, som de bedrev med träning och kortspel. På anstalten arbetade Håkansson som skogsarbetare, medan Pettersson arbetade i brädgården på anstaltens stora snickeri.

Under den korta tid som Pettersson befann sig på anstalten var han inte delaktig i några -stridig eller våldsamerheter såsom Håkansson kan minnas.

Naturligtvis umgicks Christer Pettersson och Ulf Håkansson med andra fångar än varandra men inte med några som Håkansson just nu kommer ihåg tillnamn.

I samband med att Pettersson frigavs sade han till Håkansson att denne kunde få komma och bo hos honom om han inte hade någon annan stans att ta vägen.

Då inte Håkansson fått sin bostadsfråga ordnad inför sin frigivning kom det sig så att han flyttade hem till Pettersson i hans lägenhet i Rotebro efter att först ha tillbringat en permission där. Håkansson tror att detta inträffade i juli -85.

Lägenheten, till vilken Håkansson med tiden erhöi nycklar som passade både till dörr och fastghetsport, beskrev han enligt nedan:

Dess exakta läge var så långt till vänster man kunde komma på loftgången. Då man steg in innanför ytterdörren var där en relativt liten hall, från vilken man hade tillträde till köket som låg på höger hand.

- 3 -

Fortsatte man rakt fram genom hallen kom man in i lägenhetens edan rum som bredde ut sig åt höger, räknat från hallens slut. Mellan kök och rum låg toalett och badrum.

Rummet kunde tillfälligt avskiljas från övriga lägenheten med ett draperi eller en dörr - Håkansson minns nu ej vilket.

Vid balkongfönstren i rummet stod ett skrivbord. I fönstren fanns persienner. I vardagsrummet halades dessa upp varje dag medan de i köket ofta var fördragna som skydd mot insyn och de var fördragna på ett sådant sätt att man något kunde se ut medan det var svårare att se in.

Pettersson var mycket noggrann och ordentlig då det gällde lägenheten som han alltid höll välstädad och god ordning i, noga med att ha var sak på sin plats.

I lägenheten fanns ingen TV men däremot en gammal radio/kassetbandspelare där åtminstone den sistnämnda delen fungerade. Någon klocka i köket har inte Håkansson något minne av medan det däremot torde ha funnits ett väggur i rummet.

I början sov Håkansson på en madrass som placerades på kökgolvet, för att med tiden sova i en bäddsoffa som de fick eller möjligen hämtade från Petterssons vindskontor och som placerades i hallen.

Håkansson bodde med Pettersson i dennes lägenhet fram till jultid -86. Julen firade han hos sin mor i Gävle och han har ett bestämt minne av att Pettersson firade julen hemma då han minns att han ringde till honom och önskade god jul.

- 4 -

Då Håkansson mellan jul och nyår -85 återkom till Stockholm kom hans förhållanden att ändras varför han utan att meddela sig med Pettersson, flyttade från dennes lägenhet.

Någongång i januari -86 var Håkansson vid ett tillfälle åter i Petterssons lägenhet och då för att hämta sina tillhörigheter. Håkansson hade förväntat sig att Pettersson skulle vara arg på honom för det sätt på vilket han flyttat, men det var ^{denne} han inte.

Håkansson har inte träffat eller på annat sätt varit i kontakt med Pettersson efter detta tillfälle.

Under den tid Håkansson och Pettersson bodde tillsammans studerade Håkansson på Komvux vid Fridhemsplan medan Pettersson saknade arbete och mest var hemma. Det var faktiskt ovanligt att Pettersson inte befann sig i lägenheten då Håkansson återvände dit efter skolans slut.

I lägenheten närmast Petterssons bodde en man som var periodare. Denne man som Håkansson inte känner till namn hade Pettersson en visskontakt med. Mannen kunde ibland komma in och be att få låna lite brännvin och det hände också att Pettersson åkte och handlade sådant åt mannen.

Något vanemässigt beteende eller egenhet i samband med att Pettersson passerade grannens ytterdörr kan inte Håkansson påminna sig. På direkt fråga uppgav Håkansson att han inte kan påminna sig att Pettersson vanemässigt och på ett speciellt sätt skulle ha knackat på mannens dörr eller fönster varje gång han passerade. Håkansson kan dra sig tillminnes att Pettersson ibland knackade på hos mannen, men då var det för att han ville denne något och oftast då komma in och ta en sup, då han hörde att sådant var på gång inne hos grannen.

- 5 -

Håkansson uppgav på fråga att han inte kan minnas att det skulle ha brunnit i lägenheten eller i dess omedelbara omgivningar under den tid han bodde där.

Beträffande Petterssons övriga bekantskapskrets uppgav Håkansson att personerna i den var att betrakta som just bekanta och knappast som vänner.

Håkansson var vid något eller några tillfällen med Pettersson hem till "Kryckan" Berg i Upplands-Väsby, där han dock inte trivdes då han inte har något utbyte av att umgås med alkoholberusade personer.

Ulf Spinnars var en annan person som Pettersson umgicks en hel del, med och då företrädesvis i sitt eget hem samt någon gång i Sollen-tuna centrum i samband med att de söp. Håkansson anser att Spinnars är en "djävla gaphals" som är barnslig, oitilligent, humorlös och aggressiv då han får brännvin i sig. Han spelade ibland apa hemma hos Pettersson fram till denne sade åt honom att lugna sig eller - som ibland också hände - lämna lägenheten.

Beträffande Petterssons kvinnliga bekantskaper uppgav Håkansson att han nu då saken togs upp, minns ett tillfälle då Pettersson hade besök av en kvinna som bodde i Katrineholm.

Angående kvinnan hade Pettersson till Håkansson meddelat att hon var en bekant sedan tiden strax efter det han muckade främ Kars-uddens sjukhus. Pettersson hade då bott tillsammans med kvinnan och arbetat på någon fabrik i Katrineholm. Pettersson betecknade den tiden som arbetsam men bra.

Pom
KD10734

Pom
KD10406

- 6 -

Håkansson tillfrågades om kvinnan varit liten och mörk och möjligen hetat Inga-Lill istället för som Håkansson ville minnas; Ing-Marie eller något liknande. Då Håkansson hörde förhørsledarens förslag till förnamn på kvinnan, uppgav han att han var absolut säker på att det var så hon hetat och beskrivningen "mycket liten och mörk" stämmer också bra.

Kvinnan med förnamnet Inga-Lill och Pettersson, pratade på telefon med varandra kanske var tredje vecka eller en gång i månaden. Det var sällan Christer som ringde upp utan istället nästan alltid tvärtom.

Vid det tillfälle hon besökte Pettersson i lägenheten sov hon kvar där på natten och då i lägenhetens rum.

En annan person som rätt ofta besökte Pettersson i hans lägenhet var Risto Birkstrand som tidvis var där varje dag.

Förutom vad som nu nämnts umgicks Pettersson ite med så många andra och Håkansson har det uppfattningen att Christer Pettersson var en rätt ensam person -möjligen självvalt.

Håkansson tyckte sig märka att Pettersson blev ledsen då Håkansson flyttade ifrån honom, något som denne kan förstå då de kommit mycket bra överens och inte ens smågnabbats, vilket i sig inte hade varit så konstigt med tanke på hur nära inpå varandra de levde.

Angående Petterssons brevkontakter uppgav Håkansson att han inte känner till något om dessa, förutom då att Pettersson hade dåligt samvete för att han slarvade med brevskrivandet till Axmyr.

Pom
WD10611

Pom
WD 10698

- 7 -

Håkansson tillfrågades om han känner till en numera avliden person vid namn Lars Höglund, ibland kallad Göteborgs-Lasse, som var född -42 och som bland annat bott i västerort och i Kristineberg. Då Håkansson svarade att han endast kände två personer vid namn Höglund, nämligen Uffe och Stina, delgavs han att Lars Höglund satt på samma avdelning som Håkansson och Pettersson under deras vistelse på Tillberga. Angående detta uppgav Håkansson att han trots de upplysningarna inte kunde komma på vem förhørsledaren menade, men att det naturligtvis är så att han är bekant med mannen om de suttit ihop.

Håkansson vill beteckna Christer Pettersson som en fin vän, som under den tid de bodde tillsammans utmärkte sig för att vara rak, ärlig och vänlig. Vad Håkansson känner till så "blåste" Pettersson aldrig någon och det hände vid flera tillfällen att denne från Håkansson erhöll medel för olika inköp och det var aldrig några problem med redovisningen. Håkansson hade också både kontanter, legitimationshandlingar och övriga privata papper liggandes i Petterssons lägenhet under den tid han bodde där och det var aldrig något som försvann.

Under den tid de bodde ihop drack Pettersson visserligen sprit och öl, men inte varje dag och han var definitivt inte nergången. Amfetamin köptes någon gång i månaden och då så att det räckte upp emot en vecka.

Drack sprit tillsammans gjorde de inte då Håkansson inte nyttjar denna drog. Då de tänkte på med amfetamin skedde det på normalt sätt och det var aldrig fråga om något "pundande" dygnet runt.

Pettersson var den typen av person som ville vara ensam då han

Pomn
E 637
I 3749
WD 10593-1
WD 10916-1

- 8 -

"tände på", något som Håkansson inte ser några konstigheter i då det beteendet är tämligen vanligt. Saken löstes så att de drog för draperiet(eller om det nu var så att det var en dörr) mellan lägenhetens rum och de övriga utrymmena. Framåt två-tre tiden på nätterna lade de sig alltid vid dylika tillfällen till vila, även om de till följd av amfetaminbruket inte kunde sova.

Håkansson uppgav att han inte vid något tillfälle märkte att Pettersson blev mer aggressiv, eller genomgick någon personlighetsförändring i samband med att han "tände på" med amfetamin.

Håkansson anser att Christer Pettersson inte var kriminell i den bemärkelsen att han skulle planlägga brott i syfte att få en massa pengar. För Pettersson räckte det om han hade till det som var nödvändigt för dagen.

Håkansson anser det därför som i det närmaste löjligt att Pettersson - såsom det stått i tidningarna - skulle ägnat sig åt personrån. Han, som ibland inte ens hade råd att köpa brännvin. Dessutom anser Håkansson dylika brott för " låga och billiga" för Pettersson, som stod på en betydligt högre nivå än s å.

Precis samma sak anser Håkansson gäller vad beträffar tidningsuppgifterna om Petterssons torp edverksamhet. En sådan sak skulle Pettersson aldrig ha kunnat hålla hemlig för Håkansson under en så lång tidsrymd som fem till sex månader. Dessutom, Pettersson hade ju aldrig några besök av den sortens människor.

Naturligtvis var Pettersson en mycket speciell person som skilde sig från andra. Han var bland annat mycket omedelbar i sitt tyckande och handlande. Tyckte han om någon så gjorde han det direkt, en upp-

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

Utskriftsdatum

10 | sak

- 9 -

fattning som sedan nästan inte gick att rubba på vad som än hände.

Håkansson kommer ihåg ett tillfälle då de satt på Tillberga och som är rätt signifikativt för Petterssons sätt att vara:

Det kom för Petterssons del påbud om urinprovstagning, något som han dock vägrade delta i, trots att Håkansson vet att Pettersson vid det tillfället var helt "ren" då han inte brukat några droger. Pettersson sade vid det tillfället att han befann sig på Tillberga för att avtjäna ett straff och om det var så att personalen ville så var det bara att köra fram bilen så kunde han sitta av straffet någon annanstans.

Med ovanstående berättelse ville Håkansson påvisa att Pettersson varen sådan person som ogärna ändrade sig eller dagtingade, även om det skulle innebära att han fick omak av sådant som annars lätt skulle ha kunnat undvikas med lite smidighet.

Under de diskussioner som Pettersson och Håkansson hade, framkom att Pettersson ansåg sig ha gjort sitt på anstalterna, varför han var beredd att avhålla sig från brott som kunde medföra fängelsestraff. Pettersson sade vid något tillfälle att han gjort åtta jular på Kumla. Vidare uppgav Pettersson vid diskussion om "gamla tider", att han gjort fem "kryssningssökningar" och klarat sig från tre av dem utan att ha blivit "kryssad". Såsom Håkansson fattade det så hade Pettersson missbrukat amfetamin under för lång tid då han dräpte en man i Stockholms city.

Under den tid Håkansson bodde hemma hos Pettersson vare sig diskuterades eller syntes det till något skjutvapen. Inte ens ryktesvis

- 10 -

har Håkansson hört något om att Pettersson skulle ha tillgång till vapen, eller kännedom om var man kan få tag på ett dylikt.

Enligt Håkansson så är Pettersson ingen skjutvapenkille medan det däremot förstås fanns en riktig kniv i Petterssons bostad. Håkansson såg dock aldrig att Pettersson var beväpnad med någon kniv.

Håkansson anser, att med tanke på hur noga Pettersson var med att inte ens den minstalilla amfetaminpåse skulle ligga framme i lägenheten, så är det befängt det som stått i tidningarna att Pettersson skulle haft ett vapen liggandes på hatthyllan. Om så har varit fallet, måste det finnas en annan förklaring till detta än att Pettersson skulle ha låtit den ligga där.

Håkansson minns att Pettersson läste Jordabalken och Bibeln - främst då Jobs bok - rätt mycket. Jordabalken läste Pettersson för att söka svar på om det hus i Solna som familjen tvingats lämna, frånskil des dem på ett lagenligt sätt.

Pettersson hade inget gott öga till sociala eller andra myndigheter, vilket kanske inte heller var att vänta med hans bakgrund. Något hat mot enskilda personer inom de olika förvaltningarna hyste dock inte Pettersson.

Riktigt arg - eller hatiskt inställd till - var Pettersson bara på en människa enligt vad Håkansson nu minns och det var på en fångvårdare på Kumla som betett sig illa mot Pettersson under dennes interneringsstraff där. Håkansson hörde dock aldrig något om att Pettersson skulle vilja ta livet av den personen eller på annat sätt se honom död.

- 11 -

Om Pettersson skulle haft tankar på att ta ihjäl en person som exempelvis den omnämnde fångvårdaren, skulle han aldrig ha gjort det bakifrån med ett skott i ryggen, utan i stället tittat honom i ögonen då dådet utfördes och samtidigt talat om för honom varför han skulle dö.

Håkansson är av den bestämda uppfattningen att Pettersson till fullo sympatiserade med socialdemokratin. Pettersson tyckte att Olof Palme var en glimrande politiker med avsevärd intelligens. Håkansson minns också att Pettersson uttryckt något om att Palme var bra för Sverige, men så duktig att han borde ha större uppgifter än rent nationella. Håkansson håller Pettersson för att vara väl politiskt medveten och han är rätt säker på att Pettersson röstar då det är val. Hur det förhöll sig med valet 1985 minns dock inte Håkansson.

Såsom framgår av ovanstående diskuterade Håkansson och Pettersson en del politik, något som Pettersson absolut inte hade något fanatiskt synsätt på.

Religion var inte Håkanssons likör. Diskussioner i detta ämne hade Pettersson istället med Risto Birkstrand, som på Håkansson gjorde ett intryck av att vara beläst och allmänt kunnig i många ämnen. Diskussionerna mellan Pettersson och Birkstrand kunde bli väl så djupa, ofta över en öl.

Då det nu fördes på tal, drog sig Håkansson till minnes att Pettersson flera gånger pratade om en stuga som han hade i Hälsingland. De pratade om att resa dit gemensamt, något som dock aldrig blev av.

- 12 -

pom
 Håkansson minns också att Pettersson pratade om Tingström och då i samband med att Pettersson skulle vittna vid rättegången mot denne. Pettersson pratade om Tingström rent allmänt samt om vad denne var misstänkt för. Pettersson tyckte att det var "för djävligt" om Tingström skulle dömas för något han var oskyldig till; en uppfattning som Pettersson hade. Pettersson, som enligt vad Håkansson nu minns, troligen varit närvarande då Tingström greps, kände till något om att Tingströms hustru varit älskarinna åt åklagaren i ärendet, något som Pettersson tyckte var illa.

Håkansson fick ej den uppfattningen att Pettersson såg upp till Tingström på något sätt.

pom
WB 10393-1
 Angående inköpen av amfetamin som omtalats tidigare i förhöret, uppgav Håkansson att dessa skedde någon gång i månaden och av de båda gemensamt.

Pettersson handlade amfetamin nästan uteslutande hos Sigge Cedergren, till skillnad från Håkansson, som aldrig handlade där utan istället hade egna inköpställen.

Då Pettersson handlade gick det i normalfallet till så att han ringde till Sigge, troligen i dennes bostad, och om det gick för sig så åkte Pettersson in och handlade. Om Sigge inte svarade i telefonen så åkte inte heller Pettersson på vinst och förlust till dennes bostad. Ibland kunde det också vara så att Sigge inte kunde ta emot av skilda anledningar. Om Pettersson någon gång besökte Pettersson på klubben vet inte Håkansson, som undrar om klubben vid den tiden inte låg på N:a Stationsgatan.

13-

Håkansson kan inte dra sig till minnes något tillfälle då Pettersson, utan att först ringa, åkte in till Sigge i syfte att handla amfetamin.

Resorna in till Sigge Cedergren var inte alltför täta och man bör också ha i åtanke att Sigge under denna höst/vinter satt två månader på Viskans fångvårdsanstalt.

Pettersson var alltid ensam då han besökte Sigge Cedergren. Håkansson har överhuvud taget inte varit i Siggens bostad eller på dennes klubb, men vet däremot vem han är och har hört talas om honom som en mycket snäll person.

Några vapen i samband med Sigge Cedergren, eller rykten därom, har Håkansson inte hört talas om.

Då Christer Pettersson begav sig från bostaden i Rotebro till Cedergren i Stockholms city torde han enligt Håkansson åkt pendeltåg då han inte hade tillgång till någon bil.

Håkansson drar sig till minnes, då frågor därom ställs, att han och Pettersson gemensamt begav sig in till city och då skälet för Petterssons del var att hos Sigge köpa amfetamin.

Håkansson uppgav angående detta tillfälle att han, utan att komma ihåg situationen, förutsätter att de lagt pengar båda två (okänt hur mycket) och att Pettersson förts ringt och fått besked om att det gick bra att komma.

- 14 -

Håkansson vill minnas att han hade ärende till södra stadsdelarna och de åkte därför gemensamt med pendeltåget från Rotebro till Karlberg där de böt till tunnelbana. Vid Rådmansgatans tunnelbanestation gick Pettersson av medan Håkansson fortsatte resan. Håkansson kan inte veta om Pettersson gick till Siggas lägenhet eller till klubben eller någon annanstans, men förmodar att han gick till lägenheten. Håkansson minns vid dags dato inte om Pettersson kom över amfetamin eller ej.

Under aktuell period hände det vid ytterligare ett par tillfällen att Håkansson och Pettersson kom att göra gemensam resa in till Stockholms city. Detta var dock vid sådana tillfällen då Håkansson började skoldagen vid sen timma. Vid dessa tillfällen gick de av vid Karlbergs station, varifrån Håkansson promenerade till Komvux beläget vid Fridhemsplan. Vad Pettersson gjorde och vart han gick är för Håkansson okänt.

Håkansson uppgav slutligen, vad beträffar Christer Pettersson, att han inte för en sekund kan tro att denne är skyldig till mordet på statsminister Olof Palme. Håkansson har en helt annan bild av Pettersson och den går inte att införliva i bilden av en statsministermördare.

För det första anser Håkansson att Pettersson saknar motiv. Dessutom är inte skjutvapen hans likör. Vidare kan Håkansson svårligen tro att Pettersson skulle uppträda så feigt att han sköt någon i ryggen. Om Pettersson skulle ha utfört gärningen skulle han gjort det framifrån och också talat om varför han sköt.

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsättningsblad Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

06

Utskriftsdatum

Förhörsprot

Promemoria

10 | sak

- 15 -

Beträffande egen vistelse vid tiden för mordet på Olof Palme, uppgav Håkansson att han då befann sig ombord på ett tåg, troligen någonstans i Tyskland och i vart fall på väg till Köln, efter det att resan påbörjats i Stockholm.

Håkansson var framme i Köln tidigt på morgonen den 1 mars och möttes på stationen av sin bekants fästmö, vars namn han glömt, som direkt omtalade att Palme var död. Kvinnan hade sagt något i stil med: "Palme düt," tüt eller liknande .

Den person som Håkansson rest till Köln främst för att träffa heter Josef i förnamn och efternamnet minns nu ej längre Håkansson.

På fråga uppgav Håkansson att han blev bekant med mannen då de båda samtidigt var intagna på Kalmars kriminalvårdsanstalt, sommaren -85, dit Håkansson fick "knalltransport" från Tillberga.

Håkansson minns ej längre anledningen till varför Josef satt i fängelse, men förnekar att resan till Köln hade som syfte att föra in knark till Sverige på tillbakavägen, en resa som gick av stapeln efter endast ett par dagar. Håkansson reste ensam i båda riktningarna.

Håkansson har vid ett tillfälle dömts för olaga vapeninnehav och det gällde då enligt honom själv ett mycket gammalt vapen som han inte ens hade ammunition till. Håkansson är totalt ointresserad av vapen och har aldrig några sådana i sin besittning och vet ej heller mer än andra, om var man kan få tag på sådana.

01 Polisdistrikt*

SPANINGSUPPSLAG

- Sid nr 921

02 Arbetsenhet*

i grövre brottmål

07 Avsnitt

08 Löpande nr

03 Upprättat(d) av*

telefon*

04 Fortsätt-
ningsblad

Uppgiftslämnare (efternamn och förnamn)

09 Brott med vilket uppgiften hör samman*

05

Förhörsprot

06

Promemoria

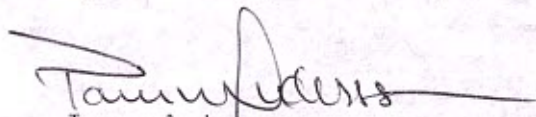
Utskriftsdatum

10 | sak

- 16 -

I de kretsar Håkansson umgås, är det okänt - även ryktesvis - varifrån det vapen med vilket Olof Palme mördades, kan härstamma.

Förhöret slut klockan 14.25 dag som ovan.
Uppläst och godkänt ur primäranteckningar.

Tommy Andersson